Написав Ангеліна Ющук
П'ятниця, 20 грудня 2024, 21:44

Книга пророка Ісаї
(Розділ 53)

О,хто повірить чутому від нас,
Кому відкрилась Сила би Господня?
Зійшов Він,немов пагін у свій час,
Як корінь, що проріс в землі безводній.

Ні вигляду, величности не мав,
Привабливости не було у Ньому.
Відвідав все. Мужем скорбот Він став,
Пройшов хвороби, болі, все знайоме.

Від Його ми лице відвернули
І Зневажений, Він був для нас ніщо.
Взяв на Себе усі наші недуги,
Що покарав Бог,ми думали ,Його.

Він кару світу на Себе прийняв,
Був Мучений Він нашими гріхами.
Щоб кожен в Ньому вічне життя мав,
У Його ранах зцілені ми з вами.

Ми всі були, як вівці, що блукали,
Кожен з нас йшов різним шляхом своїм.
Наші гріхи на Ньому лиш лежали,
Він їх проніс, щоб кожен спасся в Нім.

Як агнець, що на заколення іде,
Мовчить,так й Він вуста не відкривав.
Мов та вівця, як хто її стриже,
Мовчить, так й Він у відповідь мовчав.

Він кайдани прийняв із рук людських,
Хто про люд Його нам перекаже?
« За провини народу Мого від живих,
Був Відірваний»—так Господь каже.

Його зачислили, щоб Він би мав,
У гробі із злочинцями почив.
Та в гробі Він багатого лежав,
Бо ні неправди, ні гріх не зробив.

Та вгодно було Богу, щоб страждав,
Щоби звершилася жертва спасіння.
Щоб потім з радістю Він споглядав,

На спадкоємців Вічного правління.

Він Той, що виправдає багатьох,
Що гріхи всього світу понесе.
Святий і Праведний, Великий Бог,
Життя людське в Крові Своїй спасе. Амінь

Ангеліна Ющук